

30. 3. 2018 - Hosanna

1. čtení: Mk 15, 16-33

Píseň: 658 - Tvůj kříž mi září v temnotách

Základ kázání: Mk 15, 34-39

Kázání: Milé sestry, milí bratři v Kristu,

hosanna! Konečně někdo pochopil! Konečně někdo pochopil, že Ježíš z Nazareta není v první řadě Kristus. Není v první řadě Mesiáš, tedy Mašijach, tedy Pomazaný. Konečně někdo pochopil, že Ježíš z Nazareta není králem v takřka žádném smyslu toho slova. Konečně někdo pochopil Ježíše za Nazareta, Božího Syna. Hosanna!

Nebyl to farizeus ani zákoník. Nebyl to prostý lid. Nebyl to Hospodinův věrný laxní, aktivní ani jen na papíře. Ježíše nepochopil ani Petr ani Jan ani jiní učedníci. Božího Syna neviděli pro své oči ani Pilát s Herodem. Nýbrž setník. Profesionální voják, velitel nad sty. Říman jako řemen. Pohan jako řemen.

Ačkoli nevěděl nic o roztržené oponě. Nebude u prázdného hrobu - možná o něm ani neuslyší. A takových ukřižovaných, jako byl Jehošua z Nazareta, viděl stovky. Ačkoli viděl výsměch a urážky na účet Ukřižovaného z úst vlastního národa. Slyšel posměšky a útoky všech těch „věřících“ na adresu bezbranného a přibitého na kříž. Setník, jako jediný, pochopil, že Ježíš je Boží Syn.

Zatímco učedníci se schovávali ve strachu o svůj život. Oprávněně se strachují a skrývají - co kdyby dopadli jako jejich Hlava?

Zatímco ženy, které Ježíše doprovázely, stály vpovzdálí a až třetího dne půjdou k Ježíšově hrobu. A ještě k tomu zbytečně, ten hrob byl prázdný.

Zatímco se Pilát diví, že ten zvláštní a přeci jen nějakou podivnou mocí nabitý Ježíš zemřel tak brzy.

Zatímco velkněz a synedrium si mnou ruce, jak jim vše dobře vyšlo.

Tak je roztržena opona. A profesionální voják a popravčí, cizinec a utlačovatel jako jediný pochopil, kdo byl a je Ježíš z Nazareta.

Zvláštní. Ještě pod křížem mu nikdo jiný neporozuměl. I když volal Boha (Eloi, Eloi...), tak si někteří mysleli, že volal Eliáše. Ještě při vjezdu do Jeruzaléma měly zástupy plná ústa lásky, oddanosti, věrnosti Mesiášovi. A pro oči neviděli, pro uši neslyšeli, že před sebou mají dokonce Božího Syna.

Ten setník neviděl žádný Ježíšův mocný čin, žádný zázrak. Možná o tom Jehošuvu do dne jeho popravy ani neslyšel. A přesto se právě tenhle setník stal zázrakem nad zázraky: Člověk, hříšník, pohan, uvěřil - sola gratia (pouhá Boží milost) v plné síle. Sola fides (pouhou vírou přijímaná Boží milost) v plné síle.

Jak vzdálená je lidem setníková víra. Jak blízká je lidem víra učedníků, kteří se neukázali ani pod mistrovým křížem. Ani u jeho hrobu - nebýt žen z Ježíšova doprovodu. Jak vzdálená je mnoha křesťanům víra pohanova. Jak blízká je mnoha křesťanům, židům, hinduistům i muslimům víra zákonická a farizejská. Víra, která má za to, že nepotřebuje Boží milost. Totiž víra, která si myslí, že „my si to zařídíme.“ Jen v takových případech ono vytoužené ovoce nepřichází během let, desetiletí ani staletí. Skoro jakoby taková víra byla bludná...

Málo následováníhodných příkladů je v Bibli. Ježíš je příliš náročný a nedostižný. Abraham vyhnal ženu s jejich prvorozeným synem na poušť, aby tam našli svůj osud. Jákob krade, lže a podvádí. David plodí děti s vdanými ženami a vraždí jejich nevinné manžely. Josef přivedl celý svůj rod do otroctví toho příšerného Micrajimu - Egypta. Mojžíš dal na víru ve vlastní schopnosti - sice jednou, ale ve zlomový okamžik. Noe se zlíl pod obraz, aby alespoň na chvíli unikl hrůze lidského zla. Petr si vysloužil od Ježíše přezdívku „satan.“

Málo následováníhodných příkladů je v Bibli. Ačkoli ta tolika lidem blízká víra věří, že Bible je soubor pravidel a příkladů, jak

žít. Mimochodem právě tak ji vnímali právě ti farizeové a zákoníci, kteří si mnuli ruce nad Ježíšovou vydařenou popravou. Stejně svatá Písma vnímali ti, kteří se mu přišli posmívat pod kříž.

Ale pak je tu ten setník. Člověk, který pouze uvěřil z pouhé Boží milosti. Ačkoli se díval na člověka zlomeného, zatraceného, opuštěného, zrazeného, nehodícího se a nepochopeného.

Avšak ten setník spíše pochopil a uvěřil právě proto. Proto setník uvěřil, že Ježíš není hlavně Mesiáš, ale hlavně Syn Boží. Že Ježíš je nějak také Bůh - Stvořitel světa. Právě proto, že viděl Boha v člověku zlomeném, zatraceném, opuštěném, zrazeném, nechtěném a nepochopeném.

Protože viděl člověka, který v očích všech lidí, včetně nejbližších, selhal, prohrál a zklamal. Který však přesto zůstal věrný Boží milosti, která ho přivedla na kříž. Setník neuvěřil navzdory Ježíšově prohře. Setník uvěřil *protože* viděl Ježíšovu prohru a jak totálně ho odmítli nebo opustili naprosto všichni lidé. Kdepak, že se za Ježíšem dal celý svět (J 12, 19 - viz kázání z poslední neděle).

Kolik lidí vidí Boží blízkost v těch odmítnutých? V těch, kterým společnost ani společenství nechtějí rozumět? V těch, kteří v očích většiny, ať už rodinné, třídní státní nebo jiné, selhali nebo se nehodí?

V Novém zákoně byl takový, mimo Ježíše za Nazareta, pouze jeden. Všichni ostatní potřebovali mocné činy a podivné události. Tak slabá je víra lidí. Tak malověrnými je většina věřících.

Tak silná byla víra setníková. Tak silná byla víra prvního křesťana. Protože uviděla, že jediným podstatným je Boží milost. A tomuto jedinému podstatnému se otevřel a plně toto unum necessarium (= jediné nezbytné) přijal.

Přijal, že lidská vůle nezmůže nic dobrého. Možná tak zabít a posmívat se a nechápat a odmítat. A pak plakat nad vlastníma rukama rozlitým mlékem. Ale to je směšně málo proti síle Boží milosti, která se obětovala v Ježíši na kříži. Pro každého člověka.

Pochopil to jen setník. Vyslovil to jen setník. Navzdory svým očím a svým uším uviděl, co mu nebylo vyprávěno. Porozuměl a pochopil to, o čem neslyšel (Iz 52, 15 - viz kázání poslední neděle).

Možná špatně chápeme Ježíše jako Krista. Jako Mesiáše, Pomazaného, Krále. Možná bychom měli následovat spíše ten zcela nenápadný příklad setníkův než Ježíšových učedníků. Vždyť učedníci také měli spoustu představ, fantazií i očekávání od Krista, protože od Mesiáše. Tak se rozutekli, jakmile byl jejich Mesiáš zatčen a popraven.

Setník byl prost předsudků a očekávání vůči Ježíšovi, možná i Bohu. Proto mohl tak snadno uvěřit, že ten totálně zlomený muž je Boží Syn. Bůh sám. Ten Hospodin těch židů, kteří právě tohohle dali ukřižovat. Jakýsi původce světa, to „něco nad námi,“ o kterém mluví i jeho podřízení a nadřízení. Tedy že je mnohem, mnohem víc než „jen“ nějaký Mesiáš.

Hosanna! Hosanna na výsostech Bohu, že se dává poznat nuzným a ubohým. Pohanům a vojakům, celníkům a prostitutkám. Těm, u kterých víru neočekávají tradiční ani evangelíci ani katolíci ani charismatici ani židé ani muslimové či hinduisté.

Hosanna za setníkovu víru, která neměla nic společného se spásou jeho vlastní duše, nýbrž byla hlubokou důvěrou ve spásu a podstatu Ježíše z Nazareta.

Jen je škoda, že to nevyslovil o chvílku dřív. Jen o malinko dříve, aby ten zlomený a zatracený Ježíš uviděl pouhou víru z pouhé milosti u někoho jiného. Aby zažil, že ho přeci jen, nakonec, někdo pochopil.

Aby také Ježíš uslyšel víru, která nehledí k sobě, nýbrž ke zlomeným, nepochopeným, nechtěným a likvidovaným. K těm, kteří jsou obětováni pro blahobyt ostatních.

Protože zejména v takových se každý člověk, stejně jako setník a pohan, setkává se Stvořitelem světa a Vykupitelem lidí.

Amen.

Píseň: 329 - Nevinnost přemilá